

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Ivsti Baronii Veteracastrensis SS. Th. Et I. V. D.
III[ustrissi]mo Arch[iepisco]po Moguntino à Consilijs.
Epistolarvm Sacrarvm Ad Pontificem Max. Et Amplissimos
Cardinales &c. Libri VI**

Baronius, Justus

Mogvntiae, 1605

Epistola XIII. Ivstvs Baronivs Veteracastrensis Lvdoxico Schwartzmaiero à
Schwartzenu, S. Cæs. Maiest, à Consilijs S. P. D.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70614](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70614)

pleat. Quæ cohortatio nec longior esse debet, cum te tua sponte satis propensum ad quiduis pro ea laboris & discriminis subeundum persuasum habeam, nec omittenda tamen fuit, cum hoc apud te vellem relinquere, nil mihi magis curæ esse, nisi vt collatam tibi recenter honoris lauream omnium virtutum phaleris quàm maximè cohonestes. Vale Romæ. 18. Calend. Decemb. M. DCII.

 EPISTOLA XIII.

IUSTVS BARONIVS VETERASTRENSIS

LVDOVICO SCHWARTZMAIERO à Schwartzenu, S. Cæs. Maiest. à Consilijs S. P. D.

AD 18. Calend. Decemb. cum post semestrem absentiam domum ex Vrbe reuersus essem, primo cubiculi ingressu operientes inueni suauissimas^a literas tuas, Illustris D. Ludouice, quinto ante mense ad me datas, plenas amoris, plenas pietatis. Quibus vt confestim respöderem, non solum illa ipsa causa monebat, sed & hæc altera, quod tu tanta dignitate vir, inter Imperatorios consiliarios haud postremus, me (quod ait^b S. Hieronymus) *primus ad officium*

^a Vide Sup.
lib 3. Epist.

^b Epist. 131.
ad Ruff.

um provocasses, mihiq³ secundas in respondendo partes dedisses. Quod non de incuria tui, sed de ignorantia venisse existimabis. Si enim quicquam de tuo in me affectu scissem, præoccupassem sermonem tuum. Iam verò præoccupatus, quid optatius respondebo, nisi gratam mihi fuisse & gratulationem tuam, & cohortationem. Gratulationem, de Catholica matre Ecclesia inuenta: cohortationem, de eadem constanter tuenda propugnandaque. Quo utroque nihil Sanctius à te dici potuit, viro iisdem pariter mecum erroribus diu quassato, atque eadem tandè celesti gratia condecorato, ut si eandem tibi gratulationem reponam, nullo te aptiori munere remuneratur⁹ videar. Sanè cæcus ego amenisque diu in tenebris palpitaui, ac cæciores etiam me per præcipitia duxi, traxique. Illuxit tandem ille, ^{c Ioan. 1. 9.} qui illuminat omnem hominem venientem in hunc mundum: meque iam ad portas inferi progressum, superas reuocavit ad auras, verumque paternæ domus ostium monstravit, patrum pedibus tritum, Martyrum sanguine signatum, orbis fide cinctū. Quod ut ego iustis illis *Caluini* aut speluncis *Lutheri* iterum permutem, nulla me vnquam vis, nulla fraus adducet. Quin sto ego in fide Catholica Romana cum pijs maioribus nostris sincerus firmusque, sto securus in-

star muri ahenei, futilia inimicorum tela ex alto despiciens, & stultitiam eorum patienter miserans, Deo etiam quotidie pro ipsorum cæcitate humiliter supplicans. De scriptis meis sanè vellem penes me quoque tantum facultatis esse, qui aliquid utilitatis reuocandæ patriæ afferre possem. Sed profectò vides quis sim, primi tyrocinij miles, nec maiorum ad edomandos familiares virium, quam Dominus ipse fuit, quem disertè^d Euangelistæ parum virtutum in patria sua edidisse scribunt, ideoque cum infauisto hoc Epiphonemate inde migrasse: non est propheta sine honore, nisi in patria sua, & in domo sua. Cæteroqui *Apologia* iam vernaculè reddita est. Nouorum scriptorum nescio quantum deinceps eliminare possim, qui vt^f Sanctus olim *Iacob* seniori *Lia* Iuniore *Rachelem* dudum sibi dilectam superinduxit, ita ego nuper pristino meo Theologiæ studio sororculam Iurisprudentiam aliquandiu deperditam adiunxi sociam, mihiq; etiam publicè *Senis* desponsatam huc aduexi, familiariorē deinceps, vt vides, operam futuram.

De cætero itinere *Italico* omnia cesserunt (Dei gratia) felicissimè. Tesseram hospitij *Baroniani* ipsū cognomentū, vt vides, asportavi. Illustre dices & splendidū, fateor, sed ei merito qui dedit, non meo qui abstuli. Caue enim

d *Matth.* 13.
57.

Luc. 4. 24.

Ioan. 4. 44

e *Ibidem.*

f *Genes.* 29.
23. 28.

ue enim ^g nos eius astimes virtutibus. In illo ^{Hieron. E. pist. 5. ad Fiorant.}
 conspicias expressa sanctitatis vestigia: & ego
 cinis & vilissima pars lutu, & iam favilla, dum
 vertor, satis habeo, si splendorem morum illius
 imbecillitas oculorum meorum ferre sustineat.
 Ille modo ^h se lauit, & mundus est & tanquam ^{h Psal. 50. 9.}
 nix dealbatus. Ego cunctis peccatorum sordi-
 bus inquinatus, diebus ac noctibus opperior
 cum tremore ⁱ reddere nouissimum quadran- ^{i Matth. 5. 27.}
 tem. Sed tamen quia ^k Dominus soluit campe- ^{k Psal. 145. 8.}
 ditos, & ^l super humilem, & trementem verba
 sua requiescit, forsitan & mihi in sepulchro ^{l Isai. 66. 2.}
 scelerum iacenti dicet, Iuste ^m veni foras. Va- ^{m Ioan. 11. 47.}
 le Illustris Domine, meque in numero
 tuorum habere perge. Mogunt. 12. Calend,
 Decemb. M. DCII.

EPISTOLA XIV.

IUSTVS BARONIVS VETERA-
 canstrensis

ANDREAE VERMADIO, SO-
 cietat. Iesu Theologo.
 S.P.D.

REVERSUM me ab Italica profectioe,
 iam fama puto intellexisti. Gratulare
 igitur reduci. ^a Nam multi egressi, nunquam ^{a Cic. in Tusc.}
 domum revertere. At tu seriem successumq;
 itineris mei nosse desideras? Accipe igitur,
 & ignosce festinanti Minerva, quam in me-
 R s is ple-